

Kenan Dönmez

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Başlıksız

Başlıksız

Şimdi saklayalım her beraber düşlerimizi
Gün ışığına çıkarmayalım hiç
Karanlıkta büyütölmüş azgın hayvanlar gibi olsunlar
Dinmesin sesimizi duymadan sesleri

Ay ışığı da görmesinler
Düşlerimiz, bilmesin zaman kavramını
Dağıtsınlar özgür kalınca, altüst edip hayatı
Yeniden öğretsinler hayatın anlamını

Gemiler çarparmış buzdağlarına kutuplarda
Gemiler ki her biri binlerce ton
Kurtarmak ne mümkün batmadan onları
Çarpan buzdağlarına kendi gemilerimiz, kaybedip rotalarını

Onun için görelim düşlerimizi
Başkası kapmadan onları, sahip çıkalım
Gün ışığı, ay ışığı gösterelim onlara
Karanlıkta ve kutupta bulduralım yollarını

Düşlerimiz bizi çeken, karanlığa boşluğa
Tutalım ellerinden çıkaralım hem kendimizi hem onları
Ve sokmayalım karanlıklara mahrem yerlere
Yoksa aklımız değil düşlerimiz yönetir hayatı

Olsun aslında herkesin bir düşü
O belirler insanın yüzündeki gülüşü
Ama unutmayalım ki güvenirse onlara
'Çarşambadan belli perşembenin gelişi'

Kenan Dönmez

Bırak

Şimdi beni bana bırakın
Ne uzak olun ne de yakın
Ben kendimde değilsem
Yaklaşmayın bana sakın..

Kenan Dönmez

Bu dünya fazla bize

Bu dünya fazla bize
Çünkü görmeyenlerinkini de yaşıyoruz
Bu dünya fazla bize
Çünkü hakkımızdan fazlasını alıyoruz

Duymayanların dünyasını da biz duyuyoruz
Bu dünya fazla bize
Dİlsizlerin anlatamadıklarını da yaşıyoruz
Bu dünya fazla bize
Duymayanın konuşamayanın yerine de yaşıyoruz.

Bu dünya fazla bize
Evlenmeden ölen şehidin yerine de yaşıyoruz
Bu dünya fazla bize
Sırtımızda bi dünya taşıyoruz

Bu dünya fazla bize
Emek katmak lazım emeğimize
Bu dünya fazla bize
Hakkını veremezsek yerine yaşadıklarımıza, sevdiklerimize.

Kenan Dönmez

Cennet Gözlerin

Hani herkes kendi cehennemini başkasının ateşiyile sınar ve arar ya.
Ben cennetimi senin gözlerinde arıyorum
Ve her güldüğünde sımsıcak
Cennette cehennem sıcakıyla yanıyorum.

Kenan Dönmez

Çığ Çağ Ağ ve Bağ

İnsanın insana açlığı bu
İnsanlığın sessiz çığılığı bu
Karlara altında sevginin
Çığılığıyla düşürdüğü bir çığ bu

Kimsenin diğerinin derdini bilmediğı
Herkesin bir köşede inlediğı
Uzatsa da elini bir yetimin öksüzün
Kimsenin tutmadığı bir çağ bu

Açın yoksulun garibanın
Evinde bulamadığını dışarıda arayanın
İdealist olmayı gerikafalılık sayanın
Çekilip içine düşürüldüğü bir ağ bu.

Bizimkiyse sevgiyle yoğrulan
Her yavrunun gözünde ışıldayan
Medeniyetler beşığı anadoludan
Sımsıkı sapasağlam bir bağ bu

Kenan Dönmez

Dörtlük..

Umarsız sevdalarda yorgun yürek
Sessiz,sakin çaresiz ve ürkek
Yaşadım diyebilmesi için insanın
Gözlerine bir kez olsun bakması gerek.

Kenan Dönmez

Düş-müşüm..

Düşmüşüm, sonsuz bir boşluğun içine,
Düş-müşüm, herkesin beni görmek istediği,
Düşmüşüm, her kalkmaya çalıştığında yeniden,
Düş-müşüm, sevenlere sevgiliyi getiren.

Düşmüşüm, yanımda sen yoksun,
Düş-müşüm, sevgiden merhametten yoksun,
Düşmüşüm, unutulmuş kalmışım olduğum yerde,
Düş-müşüm, çare olamam çare aranan yerde.

Düşmüşüm, ıslak bastığım zemin,
Düş-müşüm,gördüler beni demin,
Düşmüşüm,geçmişinde kalan insanların,
Düşmüşüm,görüldüğünde baştacı her demin.

Kenan Dönmez

Garibanın İpi.

Geçim derinde düşümüş garip
Sırtındaki sepette 5 metre ip
Güzel günlerin hayalindedir
Ahh diye iç geçirip

O iple sanırsın dünyayı taşıyor
Kafasındaki dertlerse dünyayı aşıyor
O böyle düşünürken çaresiz
Birileri onun sırtından yaşıyor

Sırtına diyorlar bindirme kimseyi
Geçinmesin senden burjuva godomanlar
O ise kontrol ediyor ipi
İnmesin diye sırtındaki asalaklar.

Sırtımda diyor taşırım ben onları
Sıkıldıkça; kaşırım ben onları
Benim ipime bağlıdır
Binleri, yüz binleri,milyonları

Bizi hayata bağlayan o garibanın ipi
Ciddiyetle yaşıyoruz hayatı
Gariban ucunu verse ipinin
Bak nasıl temizleriz gereksiz zevatı

O garibanın sırtındaki sepette yaşayanlar
O ip elbet bir gün kopacak
Ve o iple öldüğünüz gün
Ardınızdan inanın kimse ağlamayacak.

Kenan Dönmez

Gel...

Sakın bana böyle gelme
Günahlardan arın da gel
Bir baharın sabahında
Çiçeklere sarın da gel

Yokluğunda kör olmuşum
Işığını takın da gel
Sürmelerle kalemlerle
Boyaları sürün de gel

Gel diyorum güzel sana
Dostlarıma görün de gel
Eğer geliyorum dersin
Kefenine bürün de gel

Kenan Dönmez

Gidemem

ben gidersem yorulmazsın
en azından geldiğim kadar yormam
hiç ama hiç soru da sormam
sessizce çeker giderim

ben gidersem üzülmessin
gelişim gibi yollarımı gözlemezsin
adım adım beni izlemezssin
kanatlanır uçar giderim

ben gidersem sen kalamazsın buralarda
benden hatıradır her yer her şey
göz bebeklerine kazınmıştır gülüşüm
ve hala korkundur benim ölüşüm
ve sakince ölür giderim

yol açılmaz dağ geçit vermez
ayırmak istemezler benden seni
koymazlar gidem yoluma
ya beraber gideceksiniz derler ya da koymayız ondan ayrı seni

işte bu yuzden midir nedir
ben sensiz gidemem
uçup kanatlanıp süzülemem
ve hatta sevgilim
üzülürsün diye ölemem

Kenan Dönmez

Gün Gelecekk

Gün gelecek gülün rengi solacak
Gün gelecek güneş ısıtmaz olacak
Gün gelecek ay ısıtmaz olacak
Ve gün gelecek sevgim bunların yerinde olacak

Gerdanına al rengi konduracak gül rengini bulacak
Güneş yüzünde açacak gülüşünle ısıtacak
Ay ısıtacak gözlerin gülmeye başlayınca
Ve benim sevgim taşıyacak seni sonsuza

Kenan Dönmez

Hiç mi?

Hiç mi susmayacak içimdeki çığlık
Hiç mi iyileşmeyecek dizimdeki yaralar
Ve hiç mi duymayacak sesimi
Uğruna hayatımdan vazgeçtiğim yar.

Kenan Dönmez

Keşke

Yorulur artık çığlığının duyulmadığı yerde insan
İçinden geçmektedir' ah beni bi dinlesen anlasan'
Ama inat ölüm gibidir soğuk ve anlaşılmaz
Düşünürsen aslında kimse sebepsiz vedalaşmaz.

Varlığın hayatımın ayrılmaz parçası olsun istedim hep.
Şimdi yokluğunla kendimi eğitiyorum.
Taş toprak ağaç su devam ederken hayat
Şimdi ben kendime'Keşke böyle olmasaydı'diyorum.

Sen orda küçük kız çocuğunun hikayesini okurken
Bense isterdim burda küçük kız çocuğuna hikaye yazmak..
Belki kendi hikayesini okumak ister diye.
Belki de kendi hikayesini kendisi yazmak.

Kenan Dönmez

Sabır

Kimsenin hissetmediđi uzak diyarlarda esen rüzgarların
Saçlarını okşadığı bir iklimin ilkbaharındayım şimdi
Ve yolu yalnızlığa uğramış her şairin yazarın
Yalnızca kendini yazmak istediği bir kaç dörtlük
İçinde nice anlamları barındıran
Ancak şahsını bulunca kendini anlamlandıran
Yazarın hayatını da her iklimde yaza kavuşturan.

Kimsenin okumadığı bir acının uzun havasıyım
Ancak yüreği yananların anladığı
Ceylanı barındıran ormanların kucak açmışlığıyla
Acının ağaçlarda dal dal sallandığı
Ver her meyvenin o acının ağırlığıyla olgunlaştığı
Okyanusların en derin bulutların en yüksek
Olduđu bir yerdeyim, dağlardayım
En soğuk esen rüzgarlarla
Acımı olgunlaştırıp sabır meyvesini hasattayım.

Kenan Dönmez

Sarhoş

Sarhoş atışısın ayık kalbimin,
Başımı döndürüyorsun rota senin eksenin.

Kenan Dönmez

Seni Düşünmek...

Ve, düşünüyorum seni
Bardaktaki çay kadar koyu
Acaba bu böyle mi sürecektir
İnsafsızca bir ömür boyu

Erken gelen kış mı demek lazım sana
Yoksa zamansız esen rüzgar
Ya da ortalığı beyaza boyayan
Yorgan misali kar

Ve Ben yine düşünmekteyim
Ben kışken sen hangi mevsimdesin
Ve doğar mı güneş teninde
Dört mevsiminde var mı bir bahar

Kenan Dönmez

Sorumlusu Benim

Bundan sonra ölülerin günahı benim hesabıma
Yaşayanların yapacakları da
Kurtların yediğı kuzunun
Dolunun vurduğı hasatın
Herkesin yaşadığı bozgunun

Sorumlusu benim
Yalnız kalanların yalnızlığının
Hasta olanların dermansızlığının
Yalnızlığın dermansızlığın hüznün,
Sadece korkarım sana yaşatmaya
Hüzün yalnızlık üzüntü dolu bir gün.

Kenan Dönmez

Şimdi Sen.

Şimdi sen
Bir şarkıda nakarat
Dilimde değil kalbimdesin istemezsen sök at
Varlığının öncesinde neydi bilmiyorum
Ama şimdi seninle yaşanılacak hayat

Şimdi sen
Her ozanın yazmak istediği şiir
Sadece kağıtta kalma ol gönlümle bir
Senin olmadığın hayat
Bana cehennemdir

Şimdi sen
Gülüyorsun ya içten, içten
Gülüşünle rengini buluyor baktığın ten
Hayal misin rüya mı varlığın öte gerçekten
Gel varlığınla başlasın hayatım ses çıksın her vuruşta 'yar'diye yürekten

Kenan Dönmez

Şizofrenn

Şizofren bir adamın öyküsüdür bu
Biri sana aşık öbürü senden nefret eden
Her ikisi de farkındadır bu gerçeğin
Aramaz bunun için neden..

Kenan Dönmez

Umut ve Kılılı Eller

Dokundu biraz önce gecenin karanlığına
Fakir, yoksul, kimsesiz bir adam eliyle
Çığlığı araladı perdesini doğan günün
Yarın her şey değişebilir ümidiyle

Sustu sonra gömüldü tekrar karanlığa
Konuşmadı konuşturulmadı duyuramadı sesini tekrar
Başına birikmişti gecenin kılılı elleri olan bekçileri
Kapattılar ağzını geceyi hükmü altına alanlar.

Şimdi soruyorum sana cevap bile beklemeden
Doğruyu söyle bana cevabına kaygılarını eklemeden
Garip adam mısın yoksa bekçisi gecenin
Umudu mu desteklersin yoksa tutar mısın kılılı ellerini bekçilerin

Kenan Dönmez

Yalnızlık..

Gittikçe yalnızlaşıyorum
Havada nem ve karanlık
Sisler gibi iniyor dünyama
Daha özleyemeden yalnızlık

Çevremdeki herkes bana yabancı
Şevgi ara-sıra yalnızlık hancı
Her kim derse yalnız değilim
Bilin ki mutluluk kadar yalancı

Kenan Dönmez

Yalnızlıkk

Đertler koca bir tren uuuupuzunn
Ölüme giden yolda
Yalnızlık ise lokomotif
Bütün dertler ardarda.

Kenan Dönmez

Yaradan.

Hayal kırıklıkları bana artık sıradan
Alıştım artık benimkiler dermansız yaradan
Yaralarım iyileşirdi belki
Merhemi sana vermeseydi 'Yaradan'.

Kenan Dönmez

Yenilgilerimiz.

Hiç bir cinayet kusursuz değildi aslında
Ama kusursuz katillerle dolu cinayet romanları yazdık
Ve hiç bir aşk muhteşem değildi
Muhteşem aşıklarla dolu aşk romanları yazdık

Özgündü bize göre sevmelerimiz
Oysa çok sıradan terkedildik.
Yediremedik gururumuza
Kendi kendimize yenildik.

Aklımız oyun oynadı bize
Oyuncakları biz olan
Sonra da söyledik kendimize
Onlarca yalan dolan

Yenilgiyi kabullenmekti erdem
Kendimize bunu söyledik her dem
Şimdi ruhumuzu sınıksız saran
Kopkoyu amansız ve zamansız bir matem.

Söylüyoruz yalanları kendimize
Başrol ve figüranve senaryoda yine kendimiz.
O yalanların ve matem in içinde yok
Zarar verse bile sevdiklerimiz.

Kenan Dönmez

Yol řiri

Yolların yıllarla keşiştiği kavşaklarda
Mutluluęa,umuda,sevgiye otostop çekenler vardır
Hiç bakmadan geçer bazıları lüks arabalarda
Hayat onlar için sadece kendine yařanandır

Herkes bir yol bulmuřtur kendine
Kimisi hala aramaklı
Arayanın gönlünde hüzün
Bazen de gözler aęlamaklı

Sevgi adına aşk adına ne varsa
Yollarda kalmasın asla
Ve insanlar otostop ekmesin
Onları bulmakmdiyle kederle ve yasla

Kenan Dönmez

Yüzsüz

İçmek için suyunu eğildiğinde
Görürsen başka yüz suyun yüzünde
Sen artık başkasının özündesindir
O da senin özünde.

Kenan Dönmez